

metnega opravila, blatijo koristna društva in mirm ljudj napadajo po svojih umazanih glasilih in tako delajo razprtje v našem prejemnem trgu. Zato se vam tu, dragi purančki, enkrat za vselej odločno pove: „Mirujte, sicer se vidimo na drugem kraju in se bodo ščuvanci mironosti javno razglasili.“

Op. ur. Da bi le enkrat ljudstvo spoznalo, da so „sokolska društva“ samo nesreča za kmečki stan. Učite se rajši gospodarskim in rokodelskim rečem, zahtevajte, da vam dežela prikrbi gospodarske tečaje in na takih shodih najdete svojo korist. Tako bedarijo in hujskarijo pa pustite, za božjo voljo, na stran, ker vam ni v čast!

Od Sv. Vida niže Ptuja. Dragi „Stajerc“, dolgo smo molčali o naših razmerah in smo med tem veliko pretrpeli od našega župnika Andraža Brdnika, ali zdaj nam ni mogoče mirno gledati več, priklopelo je do vrhunca in žalostno vest ti moramo poročati, kako je namreč naš dušni pastir Andraš storil z našim blagim in ljubeznivim starim župnikom. Pred kratkim je namreč prišel k njemu v sobo ter mu neljudno, osorno naznanil: „Jutri do desetih morate oditi, jaz potrebujem sobo za sebe, jutri mora biti prazna. 65 letni starček, ki je nad 30 let pridno in ljubezljivo pasel svoje ovčice, se je stresel po celem životu od same žalosti, ker mu je to Andraž tako nepričakovano naznanil, kakor da bi bil ta starček, Bog zna, kak grešnik, pijanec ali prestestnik! Živa duša ne more kaj takega pričati o našem toli spoštovanem gospodu P. Čučku, upokojenem župniku. Stari revček si je kupil sam drva, vino, kavo in kruh, edino to malo sobico je še potreboval in starček je vedno mislil, da bo med svojimi ovčicami umrl, ali še to mu je vzela ta neljubeznivi sobrat. Andraž, kaj vam je storil žalega svitolasi starček, da ste ga tako naglo odpodili? To vas vprašamo, odgovorite nam na to s prižnice! V naši fari je nad 5000 duš in mi bi že tako mirnega starčka preživeli, pa vas, Andraž, nikdar ne, ker vi niste pravi Kristusov namestnik! Pred par leti je Andraž tako napravil s kuharico, ki je nad 30 let pridno za menibe delala in se trudila, lani nam je odpravil čast. g. kaplana, zdaj mislimo, da bota z mlado, bujno kuharico sama po tisti izbi plešala. Od nekod s Pobjorja si jo je prignal. Vsi farmani vpijemo visoko gor do nebes: „Reši nas tega neljubega župnika, o Gospod!“

Veliko farmanov.

Op. ur. Žalibog, da je dosti brezsrčnih duhovnikov, ki ne poznajo nikakega usmiljenja, celo do svojega duhovnega sobrata ne! In take štriglati je zasluga pred Bogom, ki jim kliče s svojega sodnega stola: „Kaj ste napravili z mojim kraljestvom! Kje je moja velika zapoved o ljubezni do bližnjega?“

V Sv. Jurij ob Ščavnici. Klerikalnemu dopisanu, ki se ni upal podpisati se na svoj, nam poslani dopis, naj bo rečeno: Idi po svetu in pridobi si najpoprej nekaj omike in še-le potem, kadar spoznaš, kako svet vse povsodi napreduje, začni za časnike pisati nauke. Razumeš, Jaka? Tvoja zrelost je še mlečezobna, za politiko še nisi goden, torej rajši molči, to se še najbolj spodobi za tako človeče. Sicer pa mora biti tvoje življenje jako grešno, ker toli med drugim zagovarjaš hudobne duhovnike, kajti le taki se razkrinkujejo kot nevredni nasledniki Kristusa. Tvoje pismo pa pošljemo naši stranki, da se izv, kdo da si, ti blebetavi Jaka.

Iz Zalca. Naš obč. zastop je že nekaj let v klerikalnih rokah in naš župnik mora seveda i tu imeti svoje žegnane prste, ali od tistega časa tudi vidno propada naš trg v gospodarskem oziru, očitno peša medsebojna sloga, ki je tako lepo cvetela med nami, dokler smo tu imeli napredni obč. zastop. Pred leti je tudi šinila v „bistro“ glavico našega župnika Matije (pojdi spat!) zveličavna misel, da se tu mora zidati nova farna cerkev, stara pa se mora podreti, njegovi kimovci v obč. odboru so mu seveda vse dovolili. Matija pa zgradbo cerkve vedno zavlača, češ, cvenka ni! Za božjo voljo, kam pa izginja ves ta denar, ki se dobiva za najemščino od cerkvenih njiv in travnikov, kam izginjajo te ne majhne svote denarja, ki jih volijo pobožni farmani v ta namen? Kdor je prej obiskal naš trg, je v vseljem opazoval in občudoval lepo sporazumljenje,

ki je takrat vladalo med župnikom (ne sedajnim!) in tržani, dandanes tega, žalibog, ni več. Toda, mi nikar ne obsojamo našega sedajnega župnika, on ima popolnoma prav, ako naše „pohlevne“ bedake vodi za nos ter jih po svoji trmi izkorišča v svoje „skrivne“ nesvete namene, zakaj pa se mu pustijo? Nova cerkev ni dograjena, je brez altarjev, po tleh raste trava in ako tja vstopiš, udari te „nekaj“ po nosu. Pod korom je nekoliko slame in na zidu je naslikana „pomenljiva št. 13.“ — Zaljubljeni parčki tam imajo sem ter tje varno zavetje. Iz tega spoznate, koliko „gorečnosti“ ima naš Matija — pojdi spat! — za božjo čast in za dograjenje nove cerkve, on kratkomalo namerava trg oberačiti in v tem mu pomaga naše „lepo“ kaplanče, oba delata propagando za cerkev v Petrovčah, kjer tudi zdaj redno opravljata službo božjo. In k vsemu temu mirno gleda naš obč. zastop. Dà, Matija, ti imaš čisto prav, le porablaj ugodno priliko, dokler si pri nas, deri in guli nas, saj si tepci boljšega ne zaslužimo, ko smo take movže in sleve!

Iz Kalobja. Bližajo se nam občinske volitve, zato vas, dragi napredni rojaki, opominjamo, da pridete vsi k volitvi in tam volite le pametne, varčne in napredne može, ki so našega zaupanja vredni in kaj razumejo, ne pa tiste, ki še ene kravice in enega lastnega voleka v svojem hlevu nimajo. Poglejmo na sedajnega župana R. ki je nam, žalibog, dobro poznan kakor počen groš. On oskrbuje ptuje potepuhe, domačine pa zanemarija in oškoduje. Kmečka hiša je zanj pregmajn, zato zahaja rajši tja, kjer imajo hišo na eno nadstropje. Če ga kdo hoče opomniti na njegove dolžnosti, ročno leti na sodnijo. Pa zapomni si, ti majheno dete, le to, da stolec občinski izpodlelet ti bo, štete so ure, ko zgodilo se bo to. Potem boš v svoji slabi leseni bajti lahko premišljeval, kako si slabo dozdej z nami ravnal!

Od Sv. Jurija ob Ščavnici. Naši klerikalci so si izmislili novo sredstvo za rešitev kmečkega stanu, za njegov blagor. V svoji zadnji seji so namreč sklenili, da se nam postavi veliko poslojpe „Narodni dom“ v čast teh hujskačev. Ti modrinjani mislijo: „Kmet bo že dal, ako ga primemo na pravo pot.“ Mi pa tam klerikalnim šuntarjem povemo tu tole: Skrite za svoj poklic in za svojo nalogo, da se nam namreč skoro sezida nova cerkev, za katero smo morali položiti že občutno svoto denarja. Časi so prežalostni in težko se služi vsakdanji kruh, zato je skrajno podla predrznost, ako nam tu naši klerikalci in prvaki vsiljujejo „Nor i dom“, mi kmečki trpinji ga ne potrebujemo. In za tisti „Narodni dom“ je že župnik Kunce daroval 100 K, za domačo cerkev, ki jo že tako dolgo zida, pa ni toli darežljiv. Zdaj tedaj zopet vidite, koliko jim je mar za kmečki blagor, zdaj lahko spoznate, kako te podle duše z nami ravnajo, ko vidijo, da se jim njihovi kimovci nič ne branijo. Za šole moramo tu plačevati velika bremena, za cerkev se tudi v enomer pobira denar, zdaj pa še zlodeji nimajo mira in vas hočejo še tu zapeljati! Toda zapomni si, klerikalna banda, ako se nas še enkrat predrzneš nadlegovati s enakimi lopovskimi zahtevami, potem te zagotavljam, da naznamimo celemu svetu tvojo in tvojih pajdašev zakrito lumparijo. Podučujta nas rajši o gospodarskih stvarih, vi modrinjani, take bedarije pa, kakor je „Nor i dom“, pustite za vselej na strani, drugače bo vojska brez usmiljenja! Zdaj pa mi ponudimo v prid kmečkemu ljudstvu našo zahtevo, ki se glasi: naj se naši šolarji podučujejo v nemškem jeziku, naj se ga priučé v domači šoli, da nam kmetom ne bo treba dajati naše dece v mestne šole, kar je združeno z velikimi stroški. Ako je vam tedaj, vi navihani klerikalci, kaj mar za srečno bodočnost naših otrok, potem tu v tej važni zadevi, za nemški poduk v šoli pokažite, da imate za kmeta res vneto srce, kr. šol. svet pa naj to zahtevo brezobzirno uveljavlja.

Iz Studenic in okolice. V naši fari se dogajajo neverjetne predrznosti. Naš župnik na pr. smatra za prvo svojo stvar, pri svojih pridigah udrihati po naprednih možeh, trgovcih in gostilničarjih — vsi ti so mu trn v peti. Ne eukrat se ugodi, da napada pridne in ugledne domače osebe, ki so dobri katolici, morebiti celo boljši, ko naš zagrizeni župnik-političar.

Sveti mir mu je deveta briga. Vse to nam že preseda, navolili smo se njegovega nedostojnega obnašanja in psovanja. Zato mi vas tu, g. župnik, z dobrim opominjamo, bodite mirni, ne dražite miroljubih faranov, držite se rajši svojega sv. poklica, sicer priobčimo o Vas jako čudne stvari, ki vam bodo pripravile marsikatero grenko uro. Proti neosnovanim napadom se bomo branili z vsemi poštenimi in mogočimi sredstvi.

V Slovenjgradec. Na prošnjo popolnoma nam neznanega g. Fr. Tretjaka v Slovenjgradcu izjavljamo, da dotični gospod ni naš dopisnik in nam še nikoli ni doposlal nikakega dopisa. Nam vse poročila čisto druga oseba in v prihodnji številki vam pokažemo, kako smo natančno informirani o vseh vaših skrivnostnih hohaj — za to številko je dopis predlog. Toraj na svidenje prihodnjič! Uredništvo „Stajerca.“

Iz Poličan. V naši fari je bil sv. misijon, vse se je lepo obnašalo, vse je bilo v redu, le to je nekam čudno, da gg. misijonarji, ki sami radi in dosti pijejo, pri pridigah ravno po naprednih gostilničarjih mlati! Mi pa vemo, da se največ vina popije po farovžih, največ šnopsa se pokonča v klerikalnih krčmah in klerikalnih kramarijah — tam, ljubi misijonarji, začnite pometat! — Dalje tu imamo novega klerikalnega trgovca, ki misli s tem rešiti slovenski svet v naši okolici, da ošteva, napada in psuje vse, kar je naprednega mišljenja. Čč. gospodje si že po sosednjih farah zanj pete brusijo, da temu novopečenemu klerikalcu naženejo v „strižo“ dosti ovac. Naprednjaki, vi imejte odprte oči, ravnajte se po svoji pameti in dolžnosti, narodna podjetja na podlagi „Svoji k svojim!“ so večinoma na krhkih nogah in bankrotirajo v kratkem času.

Iz Velenja. Mi tu imamo nekega modrinjana Puš . . . ki je na zadnjem kmečkem zborovanju nekaj klobasarij, naj kmetje jejo le žganke in zelje, ne pa kafe ter je blebetal, naj se kmetje oblačijo v raševnjak, to bo baje povzdignilo ubožnani kmečki stan. Lejmo ga, nevošljivca, sam bi rad hodil v štofasti obleki, sam bi rad dobro papal in pupal, ti kmet pa obiraj vedno le kosti!

Iz Sv. Jurija ob južni žel. Ljubi „Stajerc“, najpoprej te lepo zahvaljujemo za tvoj umestni članek o slovenski državi in za to se želimo okleniti čitali, je gola resnica in za to se želimo okleniti tvojega blagohotnega svetovanja, ker vidimo, da nam kaže pot do boljšega življenja. Ali ravno to naše prvake in klerikalce naznansko peče, posebno, ker mi razsodni kmetje ne sovražimo svojega nemškega soseda, saj vidimo, da le prijateljsko medsebojno delovanje nam obeta moč. Ti zagrizenci so strmeli, da smo mi kmetje sklenili, da naj se v naših šolah tudi nemški poučuje. Seveda, oni bi nas najraje še zanaprej imeli za sužnje, kmet pa naj živi kot živina v nevednosti. Pa Jurče, tako ne bo več šlo, mi zahtevamo po postavi dovoljeno šolsko pravico, ki se nam mora izpolniti! Nemški naj se tudi priučé naša mladina, da si bo ložej iskala kruha po svetu. Učitelji, ki se temu bodo zoperstavljali, pa hajd na Kranjsko, odkod so ponajveč prišli. Mi vas plačujemo in mi vas vzdržujemo, zato se morate v prihodnje ravnati po naših željah!

Opomba uredništva. Vsa čast vam, neustraseni napredni može v Šant Jurju, nikar ne omahujte v svojem prepričanju, le naprej za pravico. Bodite zložni v hudih urah in kažite svetu, da se zavedate svojih pravic, ki se vam tudi morajo dovoliti. Oklenite se našega lista, ki zastopa vaše koristi in pišite nam še o vaših stiskah, borbah in željah. Mi se bomo z Vami borili za napredek in za vašo srečno prihodnost. In s tem bodite pozdravljeni!

Dopisi iz Koroškega.

Iz Vrbske okolice. Pred kratkim sta se tu v neki gostilni pogovarjala dva koroška kmeta tako le: Prvi kmet, ki je ob enem cerkveni ključar, je pravil sosedu: „Ti Miha, povej mi, v katerih posojilnicah se največ krađe? Reci mi, v kateri družbi se dekleta in žene zapeljujejo in se največ pijančuje? Kdo največ odira kmeta ter mu ob raznih priložnostih mastno računi, da mora ubogi kmet vsi časi vse prodati, da zadosti nikdar sitemu žaklju? „Drugi kmet, ki je že brčkone skušil blagoslov in ljubezen take družbe, si je

nevoljno odplivnil ter dejal: „Kdo? Ja tisti preklesti presiči — holt, tega ne smem povedati, sicer imam takoj dohtarja Brenčeljna na vratu! Ali to ti lahko povem, da to že ves svet vé in vrabci to že čivkajo po koroških strehah, pa je amen!“

Najnovejše politične vesti.

Drž. zbor. V torek dne 6. marca je bila po pustnih počitnicah prva seja drž. zbora. Najprej so se rešili nujni predlogi zastran krvavih dogodkov v Galiciji. V Riziowu je namreč vladni komisar po krivici razpusil kmečki shod. Kmetje so se uprli ter s kosami napadli vojake, nato so vojaki streljali. Tri kmetje so bili takoj ubiti, nad 50 pa nevarno ranjenih. Maloruski poslanci so za to ostro napadali vladno vojaštvo. Po tem se je rešil zakon o avskultantih in za tem se je začelo prvo branje volilne preosnove. Prvi je govoril minister notranjih zadev, grof Bylandt-Rheidt ter obrazložil v daljšem govoru glavne misli volilne preosnove. Ker so se k besedi oglasili zastopniki vseh strank (nad 200 govornikov), traja debata več dni. Vladni načrt se vzroči potem odseku 48 članov in v tem odseku se še le začne pravi boj za volilno preosnovo. Dne 9. marca so načelniki klubov sklenili, naj se po dokončanem prvem branju volilne preosnove reši zakon o čekih, zakon o aktivitetnih dokladah uradnikov, zakon o vojaških taksah, obrtni red in zakon o plačevanju prispevkov za skupne zadeve.

Spodnještajerske stvari.

Šola na deželi in nemški poduk. Z dežele smo dobili več pripoznalnih dopisov, v katerih se nam izreka prisrčna, najtoplejša zahvala za to, da smo pred kratkim prijaviili umesten in jako koristen članek o nemškem poduku in šolah na kmetih. Tudi mi dopisnikom zahvaljujemo, da so razumeli naš dober nasvet in se sem ter tje začinjajo po njem ravnati. Za prihodnje pa vam vsem svetujemo še enkrat to le: Kjer je štir- pet ali šest-razredna občna šola, tam zahtevajte kmetje, seveda pred vsem udje krajn. šol. sveta, v teh najvišjih razredih nemški poduk, ravno v tem ožiru jako malo izpolnjuje, popolnoma zagotovljeno in dovoljeno. Vaši otroci potrebujejo pozneje v življenju, da znajo nemški, le bedak to more tajiti, da bi to ne bilo res. In zdaj lejte, ako se vaši otroci naučijo nemški že v domači šoli, potem jih ni treba pošiljati v mestne šole, kjer vas to veliko stane. Ali ni res tako? Priložnost vam je dana, postavite se na noga in zahtevajte povsod oestro svoje šolske pravice za nemški poduk. Učitelji se morajo po postavi pokoriti sklepom kr. šol. sveta. Sklep kr. šol. sveta se potem predloži okr. šol. svetu, in tista višja šolska oblast gotovo izpolni in izpolniti mora vaše želje. Napade nasprotnikov vselej pogumno zavrnite in branite svoje pravice! Premislite to dobro, stariši, da, česar se otrok v šoli nauči, to je važno za celo njegovo življenje, to je njegov prihodnji kruh, njegovo bodoče premoženje. Ako nič drugega nima, vsaj to porabi in to mu bo hasnilo, česar se je v dobri šoli naučil. Vaša zmaga bo pa le tedaj mogoča, ako se bote z združenimi močmi potegnili za svoje pravice in za svojo koristi.

„Kmečki prijatelji.“ Naši prvaški dohtarji in klerikalni voditelji imajo v svojih rokah spodnještajerske posojilnice; toda, ozrite se na okoli in opazujte jih! Kmečkega posestva vam ne kupijo, temveč le mestne hiše, te več nesejo in potem za denar, s krvavimi žulji prisluženi denar, ki jim ga je ubogi kmet, obrtnik in delavec nanosil, zidajo posojilnične plače, da v njih uganjajo svoje narodne nerodne burke. Maribor, Celje in Ptuj že imajo take teatre. To za zdaj, prihodnje pričbimo o tej stvari obširen članek.

Nakup čistokrvnih bikov. K poročilu „Štajerca“ v štev. 5. t. l. ptujski okr. zastop opozarja še živinorejce, da zdaj rdeče šeke, pincgavske plemenske bika prodaja za lastno ceno in sicer s tem pogojem, da tisti, ki prevzame bika, mora ga imeti 4 leta v reji, še le po 4 letih ga sme prodati ter kupno ceno še le po 4 letih brez obresti odda blagajni okr. zastopa. Ptuj-

ski okr. zastop prodaja tudi čistokrvne pincgavske telice in bičke in sicer na vago za 1 kg po kroni, eno tretjino kupne cene plača okr. zastop, 2/3 pa kupec, tako da, ako živinče vaga 60 kg, plača kupec 40, okr. zastop pa 20 K. Tisti, ki tako živinče prevzame, je takoj njegov lastnik, samo obljubiti mora, da bo imel živinče 4 leta v reji.

Cafovih Han se je zglasilo več in iz raznih krajev v našem uredništvu. Prišlo so s svojimi možeki in ljubčki in vsaka se je priduševala pred urednikom: vse to, kar je bilo v 5. številki, ni res, lejte, „moj“ ni Talijan! — Res je že vse, samo to tu pojasnujemo, da tiste Hane niso bile te prave, zlasti ona ne, ki se je prej pisala Caff.

Velikonočno spoved opravite kot svojo kršč. dolžnost in vedite, da vam samo zaradi tega, ako berete „Štajerca“, noben spovednik ne sme odrekati odveze, kakor je to obljubljal storiti šentjurski in urbanski kaplan v Slov. gor. Kaj ni pred Bogom greh, tudi pred kaplani ni greh in Bog „Štajerca“ nikjer ni prepovedal brati.

Življenje je rešil v Zidanem mostu orožnik Franc Kotnik perici R. Thome. Ko je ta pri Savinji prala, ji je na enkrat izpodrsnilo. Revica bi bila gotovo našla smrt v valovih, ako bi ne bil pogumni orožnik skočil v vodo ter potegnil žensko iz nje.

Gozd je gorel v občini Slemenu pri Selnici. Posestnik gozda, Blaž Urbas; ima vsled tega znatno škodo.

Šoštanj. Pravična zmaga. Dolgih 13 let so se morali šoštanjski naprednjaki pri obč. volitvah boriti s sleparsko prvaško sodrgo, vselej je, žalibog, zmagovala krivica. Prvaki so tam z divjo silo in surovostjo mandrali in tepali pravico naprednih šoštanjkih občanov. Zato ostane dan 7. marca velepomenljiv v zgodovini šoštanjkega trga, ko je končno odklenalo prvaški stranki za vselej v obč. zastopu; v 1. in 2. razredu je sijajno zmagala napredna stranka. Ena okolščina pa je pri tej zmagi posebne važnosti: katoliški duhovnik, namreč šoštanjski župnik Govedič, je v tem boju stal na strani napredne stranke. Mi bi si le želeli, da najde v političnem svojem prepričanju veliko naslednikov med občani. Nasprotno se bo zgodilo, njegovi čl. sobratje ga bodo sovražili za to kakor sami vravogi. Župnik Govedič je po volitvi v svojem nagovoru samega sebe imenoval belo vrano v kolarju. „On — tako je govoril — je Slovenec in nihče ga ni nikdar silil, naj postane Nemeč. Ali, ker mu je načelo, naj se d'vaskomur pravica, za to je volil z Nemci. Slovenec je to le v čast, ako ravnajo po pravici in on bo ostal vselej na tisti strani, kjer se pravica spoštuje.“ Vsa čast vam, velezasluzni g. župnik! Zmagovalna stranka je mirno in dostojno praznovala svojo zmago, izvoljeni odborniki so vložili po 10 K in nabrana svota se bo na dan županove volitve razdelila med domače reveže brez ozira na narodnost. In tako se rušijo prvaško-klerikalne tednjave druga za drugo. Lansko leto je po 18 letih naposled prišel ptujski okraj v napredne roke, okrajni zastopi v Mariboru, Slov. Bistrici in Zg. Radgoni že uspešno in nevstrašeno več let delujejo v naprednem smislu, lepa bodočnost se nam obeta za našo stranko, ako le vsak naprednjak pri vsaki volitvi stori svojo dolžnost. Vam pa, poštteni šoštanjski boritelji, k vaši lepi zmagi vsa čast!

Slovensko uradovanje. C. kr. okr. glavarstvo v Mariboru je razveljavilo sklep obč. odbora v Hočah, ki je sklenil, da zanaprej ne bo sprejemal nemških dopisov. Ravno tako je storilo ptujsko okr. glavarstvo z enakim sklepom ormuške občine, ki je tudi določila, da bo sprejemala edino le slovenske dopise.

Zegnani jezicnik. Dne 6. februarja 1906 je poslala v Kamnici neka ledična „Marijina devica“ h krstu, župnik pa se je začudil nad takim čudežem ter opsoval botro in babico, končno pa rekel: Mati in hčerka obedve ste kur . . . le povejte to doma. Zato je moral pri sodišču plačati poleg sodnijskih stroškov še 20 K kazni.

Tatvina. V Mariboru so neznanj tatje vlomili v hišo gospe Scherbaum, ko je ta odšla v cerkev ter odnesli denarja in dragocenosti za kakih 4500 K.

O ti prešmentana ljubezen! Anton Požegar,

36letni posestnikov sin v Cogetincih, ima prava vroče srce, kar v dve dekleti se je na enku je t zaljubil. Ali prva njegova ljubezen — doma nek dekla — je postajala čim dalje bolj okrogla in hiša ko ji je ljubček hotel pomagati pregnati plaso za ga je zasačila roka pravice. Mariborsko sodišga je zaradi poskusa odstranitve ploda obsodil love na 3 mesece zopora.

Pol litra petroleja je pred par dnevi izplačal nek gledališčna igralka v Mariboru ter se nos. tako hotela umoriti. Zdravnik ji je izpral želoda in dekleta rešil smrti.

Zmrznil je 77 letni Martin Veber iz Ragnanice pri Mariboru. Tisti je bil nekoliko slaborezumen. Pred kratkim je po noči vstal in v sanjsvo srajci divjal po polju semtertje, dokler ni obljubimagal v snegu in tam zmrznil.

Pri štelungu na Spodnještajerskem. Ofic. Gospi vpraša rekruta: „Kaj vi delate doma?“ Rekrut naznač. „Drva sekamo.“

Ptuj. Podli napadi na miroljubnega duhovnika. Pred kratkim je „navdušeni“ vikar Pschunder dnevi mestni cerkvi pri rani službi božji naznanil, da rido se bo v prihodnje tudi slovenski pridigovalo, skarje si to ljudstvo želi. To vest je izvedel mestni odbor in v svoji zadnji seji je interpeliral prelo sednika, ali je to res. Na to se mu je odgovoruntarilo, da je preč. g. prošt županu g. Orniku boznjavil, dokler on ostane kot prošt mestne cerkve do da se tako dolgo ne bo brez dovoljenja mestednega zastopa v mestni cerkvi slovenski pridigjenjevalo, ker bi to povzročilo velikanski nemid z česar pa si on ne želi. Zdjaj pa čujte; kako tosto zagrizene, nesramne, nizkotne in podle dušeri duhovskem stanu zaradi tega po časnikih napadaznijo svojega višjega duhovskega predstojnika in pastiritija, ki je od celega mesta brez izjeme spoštovan bliskljubljen zaradi svojega mirnega obnašanja vzglednega življenja, ki se v resnici more imenovati pravi naslednik Kristusov, kakih je, žal bog, malo! V mestu je nad 4000 prebivalcev izmed teh je nad 3500 Nemcev, mestna cerkvi rpa je samostalna, za Slovence in slovenskočeno pridige pa je tu minoritska cerkev. Da ravno našem mestu, žalibog, ljudje obračajo veri hrbte tega je kriva hujskarija dabovščine, ki jim sam Bacvate očipira in jih podi iz sv. cerkve zaradi v njihove narodnosti! Da se pa taki ljudje nič ta z sramujejo, tako predrzno in nesramno napas duhovnika, svojega sobrata, ki bi ga imeli bal pti tti že zavoljo njegovega višjega poklica, zaradi treti častitljive starosti, ker ta gospod je že nad 70 let star in je veliko preskusil v svojem življenju 5 konečno zaradi njegove izgledne ljubezni da At bližnjega, ki je poglavitna zapoved Kristusova je to je najbolj žalostno! Mi pa vas, častitotinu dušni oče, prosimo, naj vam ta grda nevaleogla nost duhovnih sobratov ne greni življenja, s M božja roka zadene enkrat vsakega krivičnega za. Preč. g. prošt se držijo le tega, kar jim ekadi j celenca prevz. knezoškof v Mariboru naročijo idar svetujejo, g. prošt delajo le tako, kakor delajij d škof v Mariboru in to je, menimo, prav! Svoji o le mladim, vročekrvnim, predrznim in še neizkušnim Rov duhovnikom pa pokažite, g. prošt, svojo oblast, kaj jo imate od sv. cerkve nad njimi, če pa vas ma t bodo ubogali, potem jim preskrbite druge službke z ako so jim v našem mestu prevroča tla.

Koroške vesti.

V tužni Gorotan. V zadnjih številkah žvižga in piha koroški modras, ki se hinavsko imenuje Mir, proti naši napredni stranki in proti našemu listu. No, koroški klerikalci še niso toli vajeni brca in časnikarskih klofut kakor štajerski in kranski, zato mi vas tukaj, vi nezreli immu. mlečozobni koroški kaplančki, prav z lepegočnimsvarimo, ne dražite nas dalje, kakor ste to storili v dopisih „iz Udmata pri Podravljah“ in „iz Vidrne vasi pri Pliberku“. Šiba bajčastim novo mešo poje, toda pri naših zagrizenih napkaplanih je šibe tudi po novi meši še prav narogosto treba! Mi vemo, da se vi kislodržite, ko pom vidite, v koliki množini prihaja „Štajerc“ naša. Koroško in kako tam ljudje napredujejo, ali to lano, vas prav nič ne briga, vaš poklic i vaša službotavlje v cerkvi mir oznanjevat, ne pa ščuvanje našo. prednih in mirnih ljudi.

Otrok požigalec. 13 letni Matevž Strugar iz Zavrha pri Borovljah je zažgal v Bistrici v a, pr Rožni dolini hišo, v kateri so bili trije otroci oh